

Raz- dva- tri, strach sem nepatrí

z publikácie Gerlinde Ortner Pohádky radí nejmenším, Knižní klub Praha, 1995, s. 26-30, ISBN 80-7176-243-1
(slovenský preklad pre projekt Erasmus+ Bilioterapia.sk vytvorili: Michaela Oravcová, Vladislav Babka, jún 2023)

„Mami, mami!“ kričí Klaudia rozčúlene, „pod' ku mne, veľmi sa bojím! Sníval sa mi zlý sen.“ Keď mamička Klaudiu upokojila, Klaudia sa jej pýtala veľa rôznych otázok. „Prečo musím mať tak často zlé sny? Prečo sú na svete zlé myšlienky? Čo sú vlastne myšlienky? Odkiaľ prichádzajú sny? Prečo si nemôžem vybrať iba krásne sny? Prečo sa to nedá, mami? Aj veľkým sa sníva o zlých veciach? Prečo sa ty a otecko v noci nebojíte?“

Mama sa usmeje: „Na toľko PREČO ti nedokážem odpovedať naraz. Určite sa aj dospelým občas v noci sníva niečo zlé. To sa stáva každému. S myšlienkami je to už zložitejšie. Možno tomu lepšie porozumieš, keď ti poviem rozprávku. Skús si predstaviť myšlienky ako malé mušky. Samozrejme, že v skutočnosti to tak nie je, ale ved' má to byť rozprávka.“

Tieto mušky – myšlienky žili kedysi dávno všetky spolu v mieri a priateľstve. Každá muška – myšlienka má svoju dôležitú úlohu. Napríklad jedna myšlienka ti môže znovu porozprávať rozprávku, ktorú ti čítala mama. Iná ti ukáže tie krásne hračky, ktoré si videla u kamaráta. Ďalšie myšlienky ti pomáhajú spomenúť si, čo ti ukázali a naučili ťa rodičia, alebo čo si sa naučila v škôlke či v škole. Niektoré myšlienky sú výnimočne dobré v počítaní, iné majú za úlohu pomáhať ti pri prednese básničky.

Jedného dňa vypukla medzi muškami – myšlienkami hádka. Nikto si nemohol spomenúť, ako sa to začalo. Myšlienky už neboli spokojné ako predtým. Zrazu chcela byť každá dôležitejšia ako tá druhá. „Ja som predsa najdôležitejšia myšlienka! Keby som nebola, tak by naše dieťa nikdy nepostavilo hrad! To Ja mu hovorím ako ďalej. Som teda omnoho dôležitejšia ako ty!“ tvrdila myšlienka, ktorá vedela počítateľ, tej druhej. „Prosím ťa, ktoré dieťa sa hrnie do počítania?“ „Možno sa nehrnie,“ odsekla myšlienka - matematikárka, „ale s mojou pomocou bude naše dieťa raz dobrým žiakom, ktorý bude vedieť ísť sám na nákup a dokáže rozumne hospodáriť s vreckovým.“ – „Rada by som vedela, prečo sa hádate,“ opýtala sa ďalšia myšlienka. „V skutočnosti som najdôležitejšou ja a všetka sláva patrí mne. Viem výborne premiešať všelijaké krásne veci, ktoré naše dieťa zažilo. Robím z nich tie najkrajšie sny. Čo je lepšie, ako mať krásne sny?“

Myšlienka - sen sa tak vystatovala, že ostatným myšlienkam - muškám očerveneli od zlosti tváričky. Čím viac dávali najavo, že sa hnevajú, tým väčšiu radosť z toho myšlienka *Sen* mala. Nafúkla sa a postavila sa na špičky, aby ostatným ukázala, že je naozaj najväčšou a najdôležitejšou zo všetkých. Čoraz viac myšlienok sa začalo sa okolo tej vystatovačnej myšlienky schádzať. Najskôr jej dohovárali po dobrom: „Nemala by si sa tak vystatovať, pre dieťa sme predsa dôležité všetky – každá po svojom“. Myšlienka *Sen* sa však nechcela s tými ostatnými porovnávať. A tak sa začali všetky mušky – myšlienky medzi sebou hádať, ale nikomu sa nepodarilo myšlienku *Sen* predbehnúť. Bolo jasné, že tu už slová nepomôžu.

Mušky sa preto rozhodli, že proti tejto pyšnej myšlienke zasiahnu. „Ved' počkaj! Ukážeme ti, že dieťa žiadne sny nepotrebuje!“ A pretože boli nahnevané, dlho nepremýšľali. Chceli tej

namyslenej myšlienke urobiť „čiaru cez rozpočet“. Ale, že by to mohlo byť hlúpe, to ich vôbec nenapadlo.

A čo si myšlienky vymysleli? Rozhodli sa všetky sny poriadne zamiešať. A tak s nadšením vymýšľali nové a nové „motanice“ a radovali sa z toho, ako sa myšlienka *Sen* hnevá. Zabudli pri tom na chúdo dieťa, ktoré zlé sny veľmi trápili. Nakoniec sa do sporu vložila najrozumnejšia myšlienka a poradila nešťastnej myšlienke *Snu*: „Nebud' už taká namyslená! Každá z nás je rovnako dôležitá. Žiadna nesmie chýbať, ale žiadna si ani nesmie namýšľať, že práve ona je tá najdôležitejšia. Iba keď budeme držať spolu a nebudeme sa hádať, môžeme nášmu dieťaťu pomôcť.“

Myšlienka *Sen* sa umúdrila a rozhodla sa, že rady najrozumnejšej myšlienky počúvne. Ostatné myšlienky jej odpustili a už sa jej do práce nemiešali. A tak mohla dieťaťu opäť pripravovať krásne a veselé sny. Ale pretože bola skrátka samoľúba, na svoje predsavzatie občas zabudla. Opäť začala byť neskromná, chválila sa, a chcela tie ostatné predbehnúť. Myšlienky si však už na ňu dávali pozor. Hneď nasledujúcu noc sny miešali a kazili, a to tak dlho, pokiaľ nebola pyšná myšlienka opäť skromná.

„Preto sa tu a tam ešte stane, že sa myšlienky začnú háda, a ty máš zlé sny. Keď sa ti sníva o strašidlách, o zlých zbojníkoch alebo o škaredých ľuďoch, je to preto, lebo ti myšlienky opäť rozprávajú mamine rozprávky, ale **rozhádzané**. Napríklad ideš v sne do školy a sníva sa ti, že musíš bojovať s dlhým radom čísel a nevieš ako ďalej – to zavinila myšlienka Matematikárka. Keď sa ti sníva, že sa na teba tvoje hračky príšerne tlačia alebo že Ti všetky utiekli, potom to bola popletená myšlienka, ktorá ti inokedy pomáha stavať hrad z kociek.

Teraz ti prezradím, ako dokážeš prinútiť tie hlúpe myšlienky plniť si správne svoje úlohy. Určite to dokážeš, pretože Ty si predsa „veliteľom“ svojich myšlienok. Počula si už o veselom čarodejníckom učňovi? Aj ty môžeš byť takým čarodejníckym učňom. Žiadnemu učňovi sa zo začiatku čarovanie nedarí. Ani veľkému a dobrému čarodejníkovi to nešlo hneď dobre. S troškou cviku však bude mať aj tvoje čarovanie väčšiu a väčšiu moc.

Každý čarodejnícky učeň potrebuje tri dôležité veci: čarovné zaklínadlo, čarodejníckeho pomocníka a trpezlivosť. Čarovné zaklínadlo si ľahko zapamätáš: „Raz- dva- tri, strach sem nepatrí.“ Ďalší krok je čarodejnícky pomocník. Ten je obzvlášť dôležitý. Určite máš obľúbenú hračku. Napríklad medvedíka, psíka alebo zajačika. Môže to byť aj obľúbená bábika. Vezmi si ju pevne do náručia, pritlač si ju k sebe, a povedz čarovné zaklínadlo. „Raz- dva- tri, strach sem nepatrí.“

A teraz niečo dôležité. Po vyslovení čarovného zaklínadla budeš myslieť na niečo veselé alebo milé. Môžeš si napríklad predstaviť, aké pekné oči z gombíkov má tvoj medvedík a aká mäkká je jeho srst'. Alebo môžeš myslieť na to, ako sa s ním budeš ráno hrať. Musíš si len pevne pritlačiť obľúbenú hračku k sebe a predstavovať si tie pekné veci.

Keby ti hlúpe myšlienky stále nedali pokoj a ďalej by ťa strašili, vyskúšaj to znova. Potom sa budeš určite cítiť lepšie a v bezpečí. Tvoja obľúbená hračka ti pri tom pomôže. A keď bude tvoje čarovné zaklínadlo fungovať, hneď ráno o tom povedz rodičom, aby sa spolu s tebou mohli tešiť, že si statočná a že robíš veľké pokroky.